

indførelsen af det indre marked i EF, dels for at undgå, at ordningen vil medføre nogen belastning af de statslige told- og skattemyndigheder. Der henvises til svaret på spørgsmål 14.

I § 26 a fastslås pligten til at betale vederlag. Pligten påhviler den, der erhvervsmæssigt indfører eller fremstiller bånd m.v., der er egnet til privat kopiering af værker, som er omfattet af den ophavsretlige beskyttelse.

I stk. 3 henlægges hele administrationen af vederlagsforpligtelsen til en fælles organisation af alle rettighedshaverne.

I § 26 b er vederlagets størrelse foreslået fastsat i lovteksten, jf. det ovenfor nævnte svar på spørgsmål 14. Herved er der opnået en endelig afklaring af vederlagets størrelse, således at der ikke vil være grund til at nære den frygt for et uforholdsmæssigt højt vederlag, som især båndimportørerne har givet udtryk for. Vederlaget er fastsat på samme niveau, som er gældende i Finland, og det er suppleret med en reguleringsbestemmelse, således at det vil følge med den almindelige økonomiske udvikling i samfundet. Reguleringen vil således skulle ske årligt i henhold til bestemmelserne i lov nr. 385 af 13. juni 1990 om en satsreguleringsprocent.

I § 26 c bestemmes, hvilke virksomheder der skal anmeldes. Det bestemmes, at anmeldte virksomheder kan handle internt, uden at der udløses vederlag. For at virksomhederne kan konstatere, hvorvidt en aktuel handel foregår med en anden anmeldt virksomhed, skal virksomhederne kunne identificere sig ved hjælp af et anmeldelsesbevis.

For at sikre, at alle virksomheder anmeldes, vil der kunne indgås aftale mellem fællesorganisationen og de pågældende brancheorganisationer, hvorefter f.eks. anmeldelsen af de vederlagspligtige virksomheder varetages af brancheorganisationen, eventuelt mod et vederlag. Dette kunne være hensigtsmæssigt, i og med at brancheorganisationen må antages at have et nøje kendskab til markedet. Tilfælde af forsøg på unddragelse af vederlagsforpligtelsen vil herefter normalt kunne imødegås ved, at fællesorganisationen indleder sædvanlige retsskridt.

I § 26 d fastsættes vederlagsperioden, og at virksomhedens opgørelse skal ske på grundlag af det antal bånd, der er udleveret fra virksomheden, og disses spilletid. Eget forbrug anses

for udlevering. Bestemmelsen bemyndiger kulturministeren til efter forhandling med fællesorganisationen i fornødent omfang at kræve opgørelsen specificeret, herunder f.eks. at udfærdige en angivelsesblanket.

I § 26 e bestemmes, hvilke bånd der kan udleveres fra en anmeldt virksomhed, uden at udløse vederlag. Bestemmelsen bemyndiger kulturministeren til efter forhandling med fællesorganisationen at fastsætte regler for kontrol hermed, f.eks. at vederlagsfri udlevering skal føres på en særskilt konto i virksomhedens bogholderi.

I § 26 f åbnes mulighed for, at såvel anmeldte som ikke anmeldte virksomheder kan få tilbagebetalt vederlaget, hvis båndene kunne have været udleveret vederlagsfrit. Bestemmelsen bemyndiger kulturministeren til efter forhandling med fællesorganisationen at fastsætte de nærmere regler herfor, herunder f.eks. indsendelse af dokumentation for salget og – for ikkeanmeldte virksomheder – dokumentation for, at vederlaget er betalt ved købet.

I § 26 g fastlægges regnskabsregler for de anmeldte virksomheder i hovedtræk, herunder regler om opbevaringspligt for regnskabsmateriale. Bestemmelsen bemyndiger kulturministeren til efter forhandling med fællesorganisationen at fastsætte nærmere krav til regnskab, f.eks. at den vederlagspligtige udlevering skal kunne udskilles af regnskabet, og til fakturaer, herunder at vederlaget påføres fakturaen.

I § 26 h bestemmes, hvornår de anmeldte virksomheder skal angive og betale vederlag, og at angivelsen skal underskrives af virksomhedens ledelse.

Til nr. 2 og 3

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de tilføjede nye §§ 26 f – 26 h.

Til nr. 4

Efter lovforslagets § 1, nr. 4, udvides det såkaldte tvangslicensnævns kompetence, således at nævnet på begæring af en af parterne kan fastsætte størrelsen af vederlaget i tilfælde af, at det ikke lykkes at opnå enighed herom. Denne udvidelse vil være overflødig, når vederlagets størrelse fastsættes i loven, jf. den i ændringsforslag nr. 1 foreslåede ny affattelse af § 26 b.